

Lukáš 22:63-65 ⁶³Muži, kteří Ježíše hlídali, se mu posmívali a bili ho. ⁶⁴Zahalili mu tvář a ptali se ho: „Prorokuj, kdo tě udeřil?“ ⁶⁵A mnoho jiného mluvili proti němu, urážejíce ho.

TMK – Abych Jej znal 139.2 Nejvyšším důkazem ušlechtilosti křesťana je sebeovládání. Měli bychom napodobovat Ježíšův příklad. **1. Petrův 2:23** „Když mu spílali, neodplácel spíláním, když trpěl, nehrozil, ale předával vše tomu, jenž soudí spravedlivě.“ Náš Vykupitel odpovídal na urážky a posměšky mlčením. Všechny kruté ústrky vražedného davu, který se vyžíval v Jeho ponížení a procesu v soudní síni, z Něj nemohly vyloudit jediný pohled nebo slovo zášti či netrpělivosti. Byl Majestátem nebes a v Jeho čistém srdci nebylo místo pro ducha odplaty, ale pouze pro lítost a lásku.

DA – Touha věků 710.1 Kristova vznešenost a božské chování je doháněly k šílenství. Jeho tichost, nevinnost a majestátní trpělivost v nich probouzely satanskou nenávist. Milosrdenství a právo bylo pošlapáno. Žádný zločinec nikdy nezakusil tak nelidské zacházení, jakému byl vystaven Boží Syn. (srv. TV 452.4)

Lukáš 22:66-71 ⁶⁶A když nastal den, shromáždilo se staršovstvo lidu, velekněží a učitelé Zákona, odvedli ho před svou veleradu ⁶⁷a říkali: „Řekni nám, jsi ty Kristus.“ Řekl jim: „Řeknuli vám to, zajisté neuvěříte. ⁶⁸Zeptámli se, zajisté [mi] neodpovíte. ⁶⁹Od této chvíle však bude "Syn člověka sedět na pravici Moci Boží".“ ⁷⁰Všichni řekli: „Ty tedy jsi Syn Boží?“ On jim řekl: „Vy říkáte, že Já jsem.“ ⁷¹Oni řekli: „Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami slyšeli z jeho úst.“

DA – Touha věků 714.5 Na Ježíše se snesla další, tentokrát již třetí, vlna urážek a posměchu. Byla ještě horší než ta, kterou Mu připravil nevědomý dav. Vše se odehrávalo v přítomnosti kněží a předních mužů a s jejich souhlasem. V jejich srdcích již nezustala ani trocha soucitu či lidskosti. Když se jejich tvrzení ukázala jako neopodstatněná a nedařilo se jim Krista umlčet, použili zbraně, jakými se umlčují kacíři již od nepaměti — mučení, násilí a smrt. (srv. TV 455.7)

DA – Touha věků 715.1 Když soudci vynesli nad Ježíšem rozsudek, zmocnila se lidu ďábelská zuřivost. Křik davu připomínal řev divokých šelem. Vrhali se na Ježíše a volali: Je vinen! Zabijte Ho! Nebýt římských vojáků, Ježíš by se ukřižování na Golgotě ani nedožil. Kdyby římské úřady nezasáhly a za použití zbraní dav nezastavily, lidé by Ho před Jeho soudci roztrhali na kusy. (srv. TV 455.8 a TV 456.1)

DA – Touha věků 715.2 I pohané byli pohoršeni tím, jak nelidsky se zachází s člověkem, kterému nebyla prokázána žádná vina. Římané prohlásili, že odsouzením Ježíše Židé zasáhli do jejich pravomoci a že odsoudit člověka k trestu smrti na základě jeho vlastní výpovědi je v rozporu dokonce i s židovským zákonem. Jejich zákrok proces nakrátko pozastavil, ale židovští představitelé již v sobě neměli ani trochu lítosti či studu. (srv. TV 456.2)

DA – Touha věků 715.3 Kněží a přední muži zapomněli na důstojnost svého úřadu a uráželi Božího Syna nejhoršími nadávkami. Vysmívali se Mu kvůli Jeho původu. Prohlásili, že kvůli opovržlivosti prohlásit se za Mesiáše si zaslouží nejpotupnější smrt. Na hanebném týrání Spasitele se podíleli ti nejzvrhlejší lidé. Přehodili Mu přes hlavu staré roucho, bili Jej do tváře a volali: **Matouš 26,68** „Prorokuj nám, Mesiáši, kdo je ten, který tě udeřil?“ Když z Něho roucho sejmuli, jeden z nebohých bídáků Mu plivl do tváře. (srv. TV 456.3)

DA – Touha věků 715.4 Každý urážlivý pohled, slovo i jednání proti jejich milovanému Veliteli Boží andělé věrně zaznamenali. Všichni, kdo se Mu hanebně posmívali, kdo na tichého a pobledlého Krista plivali, budou jednoho dne hledět do Jeho tváře, z níž bude vyzařovat sláva jasnější než slunce. (srv. TV 456.3)

Lukáš 23:1-9 ¹Celé jejich shromáždění povstalo a odvedli jej k Pilátovi. ²Začali ho obviňovat: „Tohoto člověka jsme našli, jak rozvrací náš národ, brání dávat daně císaři a říká, že sám je Mesiáš král.“ ³Pilát

se ho otázal: “Ty jsi král Židů?” On mu odpověděl: “Ty říkáš.” ⁴Pilát řekl velekněžím a zástupům: “Na tomto člověku nenalézám žádnou vinu.” ⁵Ale oni naléhali a říkali: “Svým učením bouří lid po celém Judsku, začal v Galileji a přišel až sem.”

⁶Jakmile to Pilát uslyšel, otázal se, zda ten člověk je Galilejský. ⁷A když zjistil, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k Herodovi, protože i on byl v těch dnech v Jeruzalémě. ⁸Když Herodes Ježíše uviděl, velmi se zaradoval; neboť si ho už dlouho přál vidět, protože o něm [mnoho] slyšel, a doufal, že od něho uvidí nějaké znamení. ⁹Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpověděl.

DA – Touha věků 730.5 Herodova tvář potemněla vztekem. Obrátil se k zástupu a hněvivě odsoudil Ježíše jako podvodníka. Pak Kristu řekl: Nedokážeš-li pravdivost svých tvrzení, vydám Tě vojákům a lidu. Ti Tě snad donutí promluvit. Jsi-li podvodník, smrt z jejich rukou je to, co si zasloužíš; jsi-li Syn Boží, zachraň se tím, že uděláš zázrak. (srv. TV 468.2)

DA – Touha věků 731.1 Tato slova ještě ani nestihla doznít, když se dav jako divoká zvěř vrhl na svou kořist. Vláčeli Ježíše sem a tam. Herodes se k davu připojil a snažil se Božího Syna také ponížit. Kdyby nezasáhli římsští vojáci a nezatlačili rozběsněný dav zpět, Spasitel by byl roztrhán na kusy. (srv. TV 468.3)

DA – Touha věků 731.2 Lukáš 23,11 „Herodes jím se svými vojáky pohrdl, vysmál se mu a oblékl ho do nádherného roucha.“ Římští vojáci se k tomuto hanobení přidali. Na Spasitele se sesypalo vše, co tito podlí a zkažení vojáci za pomoci Heroda a židovských hodnostářů dokázali podnítit. Přesto s nimi měl doslova a do písmene božskou trpělivost, která ani v této chvíli neselhala. (srv. TV 468.4)

DA – Touha věků 731.3 ... Ve chvíli, kdy Krista obklopili posměvači, cizoložníci a vrazi, měl Herodes dojem, že hledí na Boha na trůnu. (srv. TV 468.5)

DA – Touha věků 731.4 Přestože byl Herodes již zatvrzelý, neodvážil se Kristovo odsouzení potvrdit. Chtěl se zbavit tíhy této hrozné odpovědnosti, a proto poslal Ježíše zpět do římské soudní síně. (srv. TV 468.6)